

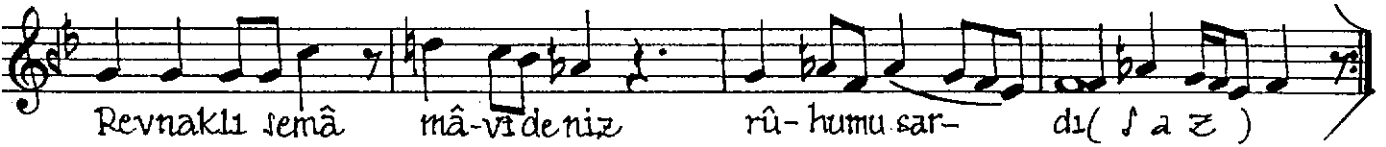
GÜL YAĞMURU

(ŞEVKEFZÂ FANTEZİ)

Aksak (orta)
(♩ = 144)

Şiir: BÂKÎ BİLGİN
Beste: CİNÜÇEN TANRIKORUR

(Giriş sazı)

(Ara sazı)

Ağırca (♩=132)

GÜL YAĞMURU

—Sâmiha Anemize—

İstanbul'u sevdim yedi iklimin içinden
Beylerbeyi, Fâtih, Sarıyer, Çamlıca derken,
Her semtini yıllar yılı gönlünce dolaştım.
Cânânın ömür sürdüğü serhadde ulaştım,
Revnaklı semâ, mâvi deniz rûhumu sardı.

Yer gök mütebessindi, sular şendi, bahardı,
Nisandı, o Yektâ Güz'el'in doğduğu gündü,
Hilkat ana bir gonca edâsında göründü;
Hilkat ana Berceste Konak'tan bana güldü.
Herşey güle dâirdi ve her hâtıra güldü
Bir anda büyük hâtıra kalbimde uyandı
Duydun ki bütün beklediğim işte bu andı;
Gün doğdu ufuktan bana, bir batımayacak gün!

Gün doğdu ve doldurdu bütün seyrini ömrün;
Rûhunda zaman kalmadı bir başka hayâle,
Daldım ebedî şevk ile her lâhza cemâle,
Ufkumda ezeldenberidir özlediğim yüz!
Gül yağmuru altındayım artık gece gündüz.

Bâkî Bilgin